

historiske, religiøse og samfundsmæssige spørgsmål. Forudsætningen for, at vi ikke er bange for andre og kan indgå i en dialog, er, at vi kender vores eget. Folkeoplysningen er også muligheden for, at de, der kommer hertil, kan lære om vores kultur og møde os midt i det lokale samfund, hvori vi bor, og at de kan gøre det uden eksamenskrav og uden prøvekrav.

Men i lyset af at verden har ændret sig, må også denne folkeoplysende virksomhed ændre sig. Den må derfor have mulighed for at foregå på mere fleksible måder end hidtil. Det lovforslag, vi nu behandler, åbner for en udtalt fleksibilitet, både når det drejer sig om tilrettelæggelsesformer, og når det drejer sig om et mere fleksibelt aflønningssystem. Jeg kan i øvrigt på det varmeste anbefale, at man læser den rapport, der danner baggrund for lovforslaget.

Der bliver med lovforslaget mulighed for at åbne studieværksteder, workshops, fjernundervisning og høringer om f.eks. kommunale emner, folkesundhed og alle mulige andre emner, der er oppe i tiden. Men lovforslaget er også fleksibelt på anden måde. Vil man hellere køre efter den gamle model, så kan man det. Men der er stadig væk pligt til at bruge 10 pct. af tilskudsmidlerne til den debatskabende virksomhed, der har været en stor succes. Til gengæld får man nu mulighed for at overføre ubrugte midler fra denne pulje til det kommende år. Med lovforslaget kan det folkeoplysende arbejde få netop det løft, der er behov for, og som kan udnyttes af de kreative sjæle lokalt, der forstår og brænder for folkeoplysningens vældige betydning.

Der sker så mange forandringer i disse år, at det kunne få mennesker til at søge trygheden ved at lukke sig inde. Men det tryggeste, et menneske kan opleve, er ikke, at der ingenting sker, for ting sker. Det tryggeste er at kunne orientere sig og blive i stand til at handle selv. Det er folkeoplysningens fineste opgave, netop at møde tidens udfordringer nu, sådan som det var tidligere. Venstre kan derfor støtte dette lovforslag på det varmeste.

Da den konservative uddannelsesordfører desværre ikke kan være til stede i salen, har jeg lovet at sige, at jeg på hendes vegne meddeler, at Det Konservative Folkeparti også støtter lovforslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Da jeg ganske enkelt ikke ville kunne sige dem med større engagement end den tidligere ordfører, fru Britta Schall Holberg, vil jeg ikke gentage de meget rigtige argumenter for at støtte dette lovforslag.

Jeg noterede mig også flittigt nogle af sætningerne. Ordføreren fremhævede nemlig folkeoplysningens vældige betydning for ikke bare hele dannelsestænkningen, men for uddannelsestænkningen i Danmark i det hele taget. Jeg lagde også mærke til, at ordføreren fremhævede, at folkeoplysning spiller en stor rolle, hvad angår kompetencer og den folkelige sammenhængskraft osv. Igen kunne jeg ikke være mere enig.

Når jeg rejser det her, er det jo, fordi der i det hele taget er en diskussion om det. Og jeg ville ønske, at ordføreren måske i højere grad tegnede de synspunkter i den konkrete politik, der samlet set bliver ført for at løfte folkeoplysningen. For det, vi står over for, er jo desværre, at regeringen har nedprioriteret hele den tænkning, der er vedrørende læring af lyst, som ellers har været en meget vigtig søjle i den danske uddannelsestænkning. Det er egentlig bare ment som en ros til ordføreren, for jeg er meget enig i synspunkterne, og jeg håber, at undervisningsministeren har lyttet godt efter. Men det konkrete forslag er en god oplødning, når det handler om at give den fleksibilitet og modernisering, der skal til, for at vi kan få en levende folkeoplysning med de desværre lidt mere begrænsede muligheder, end vi havde for 5 år siden.

Kl. 12.20

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Det virker ganske uskyldigt at ændre folkeoplysningsloven, så man ude i landet kan tilrettelægge forløbene mere fleksibelt og i tråd med borgernes ønsker og krav, for hvem kan være imod at styrke udviklingen af et aktivt medborgerskab inden for væsentlige samfundsrelaterede områder som sundhed, forbrugeroplysning, borgerinddragelse og selvfølgelig integration af